ادامه از صفحه ۵

تصمیم‌گیری‌های متمرکز تصمیم‌گیران متوهم

این تلاش‌ها نمودهای متنوعی مانند مذاکرات و چانه‌زنی‌های متعدد پشت پرده با مقامات ذی‌نفوذ تصمیم‌گیر، اقناع افراد تأثیرگذار برای جلب حمایت، بده‌بستان‌های سیاسی مانند حمایت و همراهی از دولت دوازدهم به شرط داشتن سهمی خاص از حلقه مدیریت اجرائی کشور، انتشار حجم وسیعی از مقالات و نوشته‌ها و نظرسنجی‌های متعدد رسانه‌ای که بسیاری از آنها غیرواقعی و ساختگی است و در نهایت فشارهای سیاسی و ... را شامل می‌شود.

۳- یکی از مهم‌ترین و کلیدی‌ترین پیش‌شرط‌های قرارگرفتن کشور در مسیر توسعه، ضرورت توجه ویژه دولتمردان و سیاست‌مداران کشور به توسعه مناطق و استان‌های کشور است. به‌گونه‌ای که می‌توان گفت توسعه، مفهومی ذهنی و انتزاعی نیست. توسعه اتفاقی نیست که در ابرماشینی مانند تهران اتفاق بیفتد و آن‌گاه دولتمردان و سیاست‌مداران عالی کشور قادر به نشر و گسیل آن به سایر مناطق کشور باشند. توسعه، به معنای بسیار ساده ایجاد بهبود مستمر در مجموعه جنبه‌ها و شاخص‌های زندگی مردمان کوچه‌ها و محلات روستاها و شهرهای دور و نزدیک کشور است. به عبارت بهتر توسعه آن هنگام معنا پیدا می‌کند که ساکنان روستاها و شهرهای کوچک و دور از مرکز کشور نیز بهبود در وضعیت زندگی خود را درک کنند.

۴- به یقین یکی از مهم‌ترین چالش‌ها و ضعف‌های استراتژیک برای توسعه کشور، سیطره تصور و دیدگاه به‌غایت ناصحیح سیاست‌مداران و دولتمردان عالی کشور درخصوص توسعه مناطق بوده است. اینکه با تصمیم‌گیری‌های صرفا متمرکز، ابلاغ قوانین و بخش‌نامه‌های مرتبط، تخصیص و توزیع بودجه و بازدیدهای میدانی می‌توان توسعه مناطق را به پیش برد. غافل از اینکه آن چیزی که قوانین و بخش‌نامه‌ها را باید اجرا کند، بودجه تخصیصی را هزینه و مصوبات بازدیدهای میدانی را عملیاتی کند، عاملی بسیار کلیدی به نام نظام اداری مناطق و استان‌های کشور با محوریت مناصب مدیریتی استانداری و دستگاه‌های اجرائی استانی است.

۵- مدیران ارشد مناطق و استان‌های کشور به‌عنوان هسته محوری و پیش‌برنده نظام اداری مناطق، چگونه انتخاب می‌شوند؟ ماهیت و گرایش سیاسی دولت وقت، قدرت نمایندگان استانی در مجلس، میزان روابط افراد و گروه‌های سیاسی متنوع با تصمیم‌گیران مرکزنشین و میزان تأثیرگذاری نهادهای ذی‌نفوذ مهم‌ترین عوامل در این خصوص هستند. به عبارت بهتر بیش و پیش از آنکه شاخص‌هایی شفاف و مبتنی بر شایسته‌سالاری و تقویت روحیه رفتارهای همکارانه در مناطق و استان‌های کشور در تعیین مدیران ارشد منطقه‌ای و استانی نقش داشته باشد، روابط و زدوبندهای سیاسی، تمایلات گروه‌های ذی‌نفوذ، رانت‌جویی‌ها و نهایتا تضاد منافع میان عاملان و کنشگران کلیدی استانی بوده که نقش‌آفرین بوده است.

اتفاقا نتایج کمی آماری مربوط به شاخص‌های توسعه‌ای کشور که حاکی از قرارنگرفتن کشور در مسیر تدریجی و مستمر توسعه و ایجادنشدن حداقلی از بهبود در کاهش شکاف‌های منطقه‌ای و بین استانی است، شاهدی محکم از سیطره چنین سازوکار معیوب و نابهینه‌ای در گماردن افراد بر مصادر مدیریتی مناطق و استان‌های کشور است. بی‌گمان یکی از عینی‌ترین پیامدهای چنین وضعیتی جابه‌جایی‌های همیشگی در قدرت اجرائی کشور بین دو رویکرد سیاسی اصلاح‌طلبان و اعتدال‌گرایان و اصولگرایان به سبب حاصل‌شدن اهداف توسعه‌ای و متعاقبا ناامیدی و یأس شهروندان از بهبود اوضاع است.

۶- پایان سخن آنکه اگر امیدی و قراری بر شکستن چرخه ناکارآمد تصمیم‌گیری‌های متمرکز استوار بر زدوبندها و بازی‌های سیاسی برای بهبود نظام اداری مناطق و استان‌ها و استقرار مدیران حرفه‌ای و متعاقبا تداوم رویکردهای دولتی حداقل توسعه‌گرا مانند دولت فعلی است، باید دولتمردان و سیاست‌مداران زمانه حاضر حداقلی از وقت گران‌بهای خود را صرف توجه به مناطق پیرامونی کنند. وضعیت رابطه یک‌سویه را که همواره پیرامونی‌ها باید به دنبال ارتباط با آنان باشند، کمی تغییر دهند و به سبب اهمیت موضوع، سازوکاری برای انتخاب بهینه مدیران استانی به‌عنوان کلیدی‌ترین عوامل توسعه با مشورت نیروهای کارآمد این مناطق و پایش مستمر آنان برقرار کنند. سرانجام اینکه سازوکاری برای ایجاد حداقلی از رفتارهای همکارانه و کنش جمعی میان گروه‌ها و افراد ذی‌نفوذ منطقه‌ای و استانی حول محور توسعه استان‌ها، با وجود تضاد منافع میان آنان، به وجود آورند.

تاکید بر این نکته بسیار کلیدی حائزاهمیت است که با فرض وجود حداقلی از نگاه توسعه‌گرا در دولت دوازدهم، در صورت عدم توجه بهینه به مناطق و استان‌های کشور برای تقویت روحیه و رفتارهای همکارانه گروه‌ها و افراد ذی‌نفوذ مستقر در استان‌ها حول محور توسعه استان‌ها و نیز برنامه‌ریزی برای استقرار مدیران کارآمد، چشم‌انداز امیدوارکننده‌ای برای تداوم حیات این رویکرد حداقل توسعه‌گرا پس از چهار سال وجود نداشته و امکان جذب بخش قابل‌توجهی از سبد آرای موجود در مناطق و استان‌های پیرامونی توسط گروه‌های قدرت‌طلب وجود خواهد داشت.

آرامش از سازندگی تا اصلاحات

ادامه از صفحه۵

به‌هرحال اگر شما هم با دولت‌ها کار نداشته باشید، آنها با شما کار دارند؛ چراکه تصمیماتشان خواه ناخواه بر روال کاری شما تأثیرگذار خواهند بود.

خیر؛ دولت‌ها هم با ما کاری ندارند. البته اگر قوانین مدنظر باشد، در این مورد می‌توانم پاسخی ارائه کنم.

بله؛ منظور همین قوانین مصوب در دوران دولت‌هاست.

در این مورد باید بگویم ما از دولت هشتم به قبل بهتر کار می‌کردیم.

منظورتان قبل از دولت اصلاحات است؟

بله.

در دوران اصلاحات اوضاع چگونه بود؟

در دوران آقای خاتمی و آقای هاشمی‌رفسنجانی، اوضاع آرام‌تری بر فضای اقتصادی کشور حاکم بود.

چرا دوران آقای هاشمی و آقای خاتمی را از لحاظ فعالیت‌های اقتصادی مناسب‌تر ارزیابی می‌کنید؟

به‌خاطر اینکه قوانین بهتر بود و قوانین بازدارنده کمتری در حیطه اقتصاد وجود داشت. بحث دیگر به وجهه بین‌المللی ما باز می‌گشت. در آن دوران، ما جنگ را به‌تازگی به پایان رسانده بودیم اما اوضاع باز هم خوب بود. در ادامه و این اواخر دیدیم که تحریم شدیم. این تحریم‌ها ما را زمین‌گیر کرد. کار من در حیطه حمل‌ونقل بین‌المللی است. در این حیطه اگر نتوانیم دروازه تجارتمان را با دنیا بگشاییم، مشخصا حمل‌ونقل بین‌المللی هیچ معنایی ندارد. واقعا در کار به مشکلات برخورد کردیم.

آیا این تحریم‌ها تا جایی آسیب رساند که شرکت را با خطر تعطیلی روبه‌رو کند؟

خوشبختانه ما به تعطیلی نرسیدیم. روش‌های کاری‌مان را تغییر دادیم. من به‌هرحال مسئول یک شرکت هستم و توانستم گلیم خودم را از آب بیرون بکشم. اما طرف دیگر قضیه، جامعه است. جامعه به مشکل اساسی برخورد کرد.

در سال‌های تحریم به دلیل مسائل کاری، به کشورهای خارجی سفر داشتید؟ از مشکلات آن دوران بگویید.

بله، در آن دوران مهم‌ترین مسئله‌ای که داشتیم، به نگاه عدم باور و احترام به جامعه باز می‌گشت. این بدترین ضربه‌ای بود که به ما وارد شد. ما را باور نداشتند و پذیرش نمی‌کردند و به ما احترام نمی‌گذاشتند. زمانی پاسپورت ایرانی اعتباری داشت. در زمان آقای هاشمی و آقای خاتمی این‌گونه بود. اما بعد از آن در دوران دولت بعد (احمدی‌نژاد) عملا می‌دیدیم که برخوردها حالت خوشایندی ندارند و همین زمینه این می‌شد که کارها کُندتر پیش برود.

خاطره تلخی هم از آن دوران دارید؟

همان بی‌احترامی که در صف پاسپورت اتفاق می‌افتاد یا ترمینالی که برای ما در نظر می‌گرفتند و سرویس خدمات بی‌کیفیتی که در اختیار می‌گذاشتند، سخت و اسفناک بود.

در دوران تحریم ضرر و زیان مالی هنگفت هم داشتید؟

مشخصا وقتی ناوگان‌ها و کارمندهایی را در اختیار داشته باشید که نتوانید برایشان کاری انجام دهید، باید از جیب پرداخت کنید. این همان ضرری بود که عایدمان شد. تحریم‌هایی برای مجموعه کاری ما به وجود آورد؛ این تحریم‌ها در اقتصاد کشور سوءتأثیراتی داشت که خروجی این تأثیرات منفی، منجر به صدمه‌رسیدن به تجارت بین‌المللی شد. وقتی تجارت بین‌المللی کم‌فروغ شود، بر حمل‌ونقل هم تأثیر می‌گذارد. البته توقف به صورت مطلق رخ نداد ولی مسیر کاری ما تغییر کرد. دفاتری که در کشورهای اروپایی راه‌اندازی کرده بودیم، دچار اختلال در فعالیت شدند. این سوءتأثیرات آثارش تا مدت‌ها باقی خواهد بود کمااینکه هنوز با عوارض آثار آن دست‌وپنجه نرم می‌کنیم.

دولت یازدهم در گام اول سراغ برجام رفت. به نظر شما برجام چه تأثیراتی بر روال اقتصادی -تجاری کشور داشت؟

امضای آن تفاهم‌نامه، بازتاب خوب و مثبتی را ایجاد کرد. در معاملات تجاری وقتی نگاه دنیا به طرف ایرانی خوب می‌شود، آثار آن، کل جامعه را دربر می‌گیرد. ماهیت کار ما که به‌ویژه در ارتباط با جامعه بین‌المللی معنا پیدا می‌کند، تأثیرپذیر از شرایطی است که پیش گرفته می‌شود. بعد از برجام دروازه‌های کاری بیشتری باز شد. اتفاقات مطلوب بیشتری را دیدیم و خطوط کاری ما هم باز متغیر شد. معامله ما با اروپا مقداری بهتر شد. در تحریم‌ها، ما بازار اروپایی خود را از دست دادیم. به‌همین‌دلیل مجبور شدیم به سمت بازارهای چین، مالزی، هند، پاکستان و آسیای‌شرقی تمرکز فعالیت داشته باشیم. بخش حمل‌ونقل با کامیون کمتر شد اما حمل‌ونقل ما با کشتی افزایش داشت. اینها تفاوت‌هایی بود که در مسیرهای کاری ما رخ داد. متعاقبا با تغییرات کنونی در مسیرهای سیاسی در کشور، دوباره شرایط و مسیرهای کار تغییر کرده است.

بعد از برجام بازار اروپا را دوباره توانستید احیا کنید؟

نه به اندازه قبل. ولی تا قسمتی بله.

چرا نتوانستید؟

به دلیل اینکه ناوگان جاده‌ای ما هنوز با استانداردهای روز همخوانی ندارد. هنوز از سیستم بازار بین‌المللی دور هستیم. هنوز نتوانسته‌ایم سیستم یورو چهار، پنج و شش را که اروپا می‌خواهد، مهیا کنیم. البته با برجام اتفاقات خوبی افتاد. تعداد فروند هواپیماهایی که تحویل گرفته شد و در پروسه تحویل‌گرفتن هستند، تأثیرات زیادی در امنیت پروازی و جابه‌جایی مسافر و بحث گردشگری داشت.

در دولت احمدی‌نژاد، یک‌سری تصمیمات اقتصادی در حیطه کلان هم اتخاذ شد که تأثیرات آن هنوز در جامعه ما ملموس است. در یک قالب کلی از سوءتأثیر این تصمیمات بر کارآفرینی و اشتغال‌زایی در جامعه بگویید.

مشخصا عملکرد هر دولتی اثرات خود را در پروسه بعدی‌اش نشان می‌دهد. آنچه در دولت نهم (احمدی‌نژاد) رخ داد، بازتاب کارهای دولت هشتم (خاتمی) بود. بنابراین در دولت نهم، صندوق ذخیره ارزی وضعیت مناسبی داشت. فروش نفت هم در آن دوران اوضاع خوبی داشت. عملکرد دولت نهم، در دولت دهم علنی شد. برای آرام‌کردن جامعه، تصمیم گرفتند یارانه پرداخت کنند تا جامعه مقداری آرام شود. در کل تصمیمات نابجایی که در بحث اقتصاد پیش آمد، شاید به خود مجموعه، آسیب آنچنانی وارد نکرد، اما در ادامه و در سال‌های بعد و در دولت یازدهم، ترکش‌های آن در بازار حس می‌شد.

در دوره تحریم، به دلیل مشکلات پیش‌آمده برای بانک‌ها، با انتقال پول مشکل نداشتید؟ این مسئله بر کار شما چه سوءتأثیراتی گذاشت؟

البته ما انتقال پول نداشتیم. تحریم بانک‌ها نیز به صورت مستقیم ما را با مشکل مواجه نکرد. ولی تجار ما که این مشکل برایشان پیش آمده بود، نمی‌توانستند پول جابه‌جا کنند. این به نوبه خود در روند فعالیت شرکت در جهت حمل‌ونقل سوءتأثیراتی داشت.

برجام این مشکلات را حل کرد؟

تا حدودی بله، اما نه به صورت کامل.

از کدام تصمیمات اقتصادی احمدی‌نژاد بیشتر گلایه دارید و منتقد هستید؟

اگر بخواهم به چند تصمیم اشاره کنم، از هدفمندی یارانه‌ها نام می‌برم. همچنین طرح مسکن مهر. کدام‌یک به نتیجه رسید؟ مسکن مهر اکنون خالی از سکنه است. یارانه به مردم چه کمکی کرد؟ اگر همین یارانه از طریق صندوق‌های کارآفرینی و ایجاد کسب‌وکار به جامعه تزریق می‌شد، تأثیر بهتری نداشت؟ چرا عادت داریم به اینکه کار نکنیم و پول بگیریم. ما از نظر علمی در این مملکت در طول چند دهه اخیر رشد علمی مناسبی داشته‌ایم. اما چرا از توانایی فارغ‌التحصیلان استفاده نمی‌کنیم؟ چرا از آنها کار نمی‌خواهیم؟ البته من نمی‌گویم استخدام کنیم. بیاییم و برای آنها مسئولیت ایجاد کنیم تا احساس مسئولیت کنند. شما در ابتدای مصاحبه گفتید جوانان برای راه‌اندازی کسب‌وکار نیاز به پول و سرمایه دارند؛ بله جوانان پول و سرمایه نیاز دارند. صندوق‌های توسعه کارآفرینی با نظارت دولت برای کمک به جوانان باید شکل بگیرد. من ریاضیاتم خوب نیست. عددی را که می‌خواهم بگویم مقدار نسبتا زیادی است... .

البته من هم ریاضیاتم خوب نیست و فقط می‌دانم عدد سه هزار میلیارد تومان عدد بزرگی است!

بله...! ببینید الان اگر کسی پرداخت مالیات ۱۰میلیونی‌اش، به تعویق بیفتد، با هر مکافاتی شده از او می‌گیرند؛ اما سه هزار میلیارد را راحت می‌خورند و تمام می‌شود و کسی هم نمی‌تواند آن را پس بگیرد. اینها آسیب‌هایی است که جامعه ما از آن لطمه خورده و هر روز هم در این کش‌وقوس‌ها به سر می‌برد و دل‌آزردگی ایجاد می‌شود. اکنون جامعه ما حدودا ۸۰ میلیون نفر است و ۷۰ میلیون آن یارانه می‌گیرند. من که یارانه نمی‌گیرم. شما یارانه می‌گیرید؟

بله، ما یارانه می‌گیریم. از اقشار مرفه نیستیم.

چه عجب ما شنیدیم یک نفر یارانه می‌گیرد. همه می‌گویند یارانه نمی‌گیریم!

اتفاقا باید گفت چه عجب شنیدیم که یک نفر گفت یارانه نمی‌گیرم. چون همه می‌گویند می‌گیریم.

من واقعا یارانه نمی‌گیرم. شما (خطاب فاطمه مقیمی به یکی از مراجعه‌کنندگان که در دفتر بودند) یارانه می‌گیرید؟

(پاسخ مراجعه‌کننده که گویا از سرمایه‌داران هم بود: بله یارانه می‌گیریم. زندگی نمی‌چرخد. مقیمی خطاب به او: من این را از شما قبول نمی‌کنم. شما بنگاه اقتصادی دارید...) .

واقعا چطور ۷۰ میلیون نفر یارانه می‌گیرند؟ یعنی جامعه این‌قدر در سطح پایینی است؟ به گمان من این‌گونه نیست. جامعه را خوب رصد نکرده‌ایم. مقدار یارانه هرچند ناچیز است اما در نهایت یارانه پرداختی حجم بالایی می‌شود. ۶۰ میلیون را در ۴۰ هزار تومان ضرب کنید! سرسام آور است. نباید اتفاق می‌افتاد. این یکی از تصمیمات اشتباهی بود که دولت‌های بعد را گرفتار کرد و هیچ دولتی شهامت آن را ندارد که پرداخت آن را قطع کند. اینها همان اشتباهاتی بود که از دولت دهم آغاز شد و بر جامعه تأثیر گذاشت. ما عادت داریم شعار قشنگ بدهیم و به آنها هم عمل نکنیم.

> **هنوز از سیستم بازار بین‌المللی دور هستیم. هنوز نتوانسته‌ایم سیستم یورو چهار، پنج و شش را که اروپا می‌خواهد، مهیا کنیم. البته با برجام اتفاقات خوبی افتاد. تعداد فروند هواپیماهایی که تحویل گرفته شد و در پروسه تحویل‌گرفتن هستند، تأثیرات زیادی در امنیت پروازی و جابه‌جایی مسافر و بحث گردشگری داشت**

این شعارهای قشنگ که به آن اشاره داشتید، آیا در زمان آقای روحانی هم اتفاق افتاد؟

البته بحث من بحث سیاسی نیست و از منظر اقتصادی به آن اشاره کردم.

اتفاقا منظور من هم همان شعارهای قشنگ اقتصادی است و نه سیاسی.

به‌هرحال اوضاع را داریم می‌بینیم. مشاهده کنید کدام‌یک از شعارهایی که در زمان انتخابات گفته می‌شد، عملیاتی شده‌اند؟

کارنامه اقتصادی دولت یازدهم آیا بر حوزه حمل‌ونقل تأثیرات مثبتی هم داشت؟

کار مهمی که در آن دوران انجام شد، به نوکردن ناوگان هوایی باز می‌گردد. همین که بدون استفاده از بودجه کشور، بر مبنای طلب‌هایی که دولت داشت، قراردادهایی منعقد شود که از فرانسه ناوگان هوایی بخریم، امتیازات بسیاری برای ما داشت. مهم‌ترین مسئله این بود که در جامعه، سرمایه انسانی مهم‌ترین سرمایه محسوب می‌شود. حفظ این سرمایه انسانی بسیار ارزشمند است. ما با آن بحران‌هایی که در هر پرواز اتفاق می‌افتد، صدمات جدی را تحمل می‌کردیم. با به‌روزشدن ناوگان هوایی، تا حد زیادی این مشکل ما رفع شده است.

می‌دانید که فضای باز سیاسی در پیشبرد اهداف اقتصادی می‌تواند تأثیرگذار باشد. شما به‌عنوان یک کارآفرین که فعالیت‌های تجاری - اقتصادی دارد، حلقه مفقوده در پیشبرد اهداف اقتصادی کشور را به چه میزان در فضای باز سیاسی جست‌وجو می‌کنید؟

من اعتقادم بر این است که باید هزینه‌های سیاسی داشته باشیم، تا بتوانیم کار اقتصادی را پیش ببریم. اگر در بحث سیاست، موفق به پیاده‌کردن دیدگاه‌های لازم برای پیشبرد اهداف اقتصادی نشویم، در بحث اقتصادی‌مان عقب می‌افتیم. ما نباید هزینه اقتصادی کنیم تا سیاستمان ترمیم شود؛ بلکه باید هزینه سیاسی کنیم تا اقتصادمان پیش برود. چندی‌پیش نشستی بین ایران و گرجستان داشتیم. هم سفیر ایران و هم سفیر گرجستان حضور داشتند. روابط بین دو کشور ایران و گرجستان بسیار حائزاهمیت است. گرجستان از کشورهایی است که می‌تواند زمینه‌ساز رشد و توسعه اقتصادی ایران شود. اگر خوب نگاه کنیم، گرجستان درحال‌حاضر، دروازه ورود به اروپاست؛ همچنین مسیر کریدور شمال به جنوب است. مسئله عضویت گرجستان در WTO نیز در حال انجام‌شدن است. با تحلیل این اوضاع مشاهده می‌کنیم که می‌توانیم از طریق گرجستان به روابط اقتصادی خوبی نائل شویم. اینها همان منافع اقتصادی است که می‌توان با ارتباطات سیاسی ایجاد کرد.

این ارتباط سیاسی که به آن اشاره داشتید، بعد از انقلاب در کدام دوران بیشتر هموار بود و توانست مسیر اقتصادی کشور را هموارتر کند؟

به نظر من در دولت آقای هاشمی‌رفسنجانی بود.

در جایی از شما سؤال شده بود که از کار زیاد خسته نمی‌شوید که در پاسخ «ژن خوب» را طرح کرده بودید که مانع از خستگی‌تان می‌شود. از قضا چندی‌پیش هم یکی از آقازاده‌ها به همین «ژن خوب» اشاره داشت. تفاوت کلام شما با کلام ایشان در چیست؟

من این کلمه را به کار نبرده‌ام و اصلا دوست ندارم از این کلمه استفاده کنم. این روزها در ادبیات بسیاری از آدم‌ها قید می‌شود. اگر آدمی هم سهوا کلامی را بر زبان آورده، این مسئله را این‌قدر دامن نزنیم. لطفا این‌طور پیش نرویم. این کلمه چیزی نیست که بخواهیم در مورد آن صحبت کنیم.

شما در جایی از این کلمه استفاده کرده‌اید. به هر حال می‌خواهیم بدانیم تفاوت نظر شما با سایرین که مدیریت شایسته را به صورت وراثتی دنبال می‌کنند، در چیست؟

من این‌گونه و با این کلمه به سؤال شما جوابی نمی‌دهم و با این کلمه همراهی نمی‌کنم.

با ژن خوب؟

آخر چه معنایی دارد؟ چرا همه از این کلمه این‌گونه استفاده می‌کنند؟ چرا تمسخر می‌کنیم؟

شاید وقتی کسی در پاسخ به مسائلی، پاسخ مناسب ارائه نمی‌کند، باید این‌گونه به استقبال او رفت.

من حاضر نیستم آدم‌ها را به سخره بگیرم. اگر کسی اشتباه می‌کند به‌هرحال باید گذشت... حالا او یک کلام بر زبان آورده... رضایت بدهید دیگر... بگذرید... من و شما هم ممکن است در کلام اشتباه کنیم.

ولی مشخصا مدیریت شما وراثتی نیست... مدیریت شما از پدر یا مادر به ارث نرسیده.

مهم این است که خانواده چگونه من را تربیت کند و بعد زیرساخت وجودی من در جامعه چگونه رشد کند. این مهم است. ولی حاکمیتِ انتخاب این رشد، خود من هستم. من هم می‌توانم در یک جامعه هم خوب باشم و هم بد. همه آن آدم‌هایی که دزد هستند آیا حین تولد دزد بودند. همه آنها که دانشمند هستند، آیا حین تولد دانشمند بوده‌اند؟ بحث اینجاست که خود آدم هم باید، «خودمدیریتی» داشته باشد. راجع به این مسئله فقط همین را می‌گویم و دیگر صحبتی نمی‌کنم. چیزی که در جامعه بازخورد منفی داشته، چرا سعی می‌کنید آن را دوباره مطرح کنید؟

دریچه

مهم‌ترین اصلاح اقتصادی

علی چشمی
عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

تا دهه ۱۹۹۰ میلادی، برداشت رایج از اصلاحات اقتصادی در جهان این بود که باید شرکت‌های دولتی را واگذار کرد (خصوصی‌سازی)، دخالت‌های دولت در بازارها را به‌ویژه بازار کار، بازار ارز، بازار بانکی و بازار انرژی کاهش داد (آزادسازی قیمت‌ها) و مقررات دست‌وپاگیر دولتی را کنار گذاشت (مقررات‌زدایی)؛ اما این اصلاحات مرسوم یا همان سیاست‌های تعدیل اقتصادی، بدون دولت باکیفیت، نتایج ناگواری برای برخی کشورها داشت.

دولت باکیفیت چه ویژگی‌هایی دارد و چگونه به وجود می‌آید؟ دولتی که نه‌تنها مانع توسعه نباشد، بلکه حامی توسعه باشد و حتی بالاتر از حامی، خودش بانی توسعه کشور باشد. دولت باکیفیت چند ویژگی بارز دارد:

یک؛ غیرمتمرکز است و از توانمندی همه مناطق کشور به کاراترین روش بهره می‌برد.

دو؛ کمترین هزینه اجتماعی را دارد؛ یعنی کوچک‌ترین بوروکراسی یا نظام اداری ممکن را دارد. بوروکراسی آن، کمترین هزینه را برای فعالیت‌های بخش خصوصی ایجاد می‌کند. مالیات‌های دولت، کمترین اختلالات ممکن را بر سرمایه‌گذاری و اشتغال و تولید دارد.

سه؛ خدمات دولتی شامل امنیت، بهداشت و درمان، آموزش، تأمین اجتماعی و امور زیربنایی، از بالاترین کیفیت برخوردار باشند.

چهار؛ قوانین و رویه‌های درون دولت (بودجه‌ریزی، برنامه‌ریزی، نظام اداری و پاسخ‌گویی) طبق قواعد دموکراسی می‌تواند به‌درستی کار کند.

پنج؛ استراتژی توسعه صنعتی مشخصی برای آینده کشور داشته باشد و بتواند آن را در بی‌ثباتی‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی پیش ببرد.

دولت ایران، نه‌تنها نتوانسته اصلاحات مرسوم را در سه دهه اخیر انجام دهد، از میان ویژگی‌های بالا نیز هیچ‌کدام را ندارد. مسئله این است که فراهم‌کردن کدام ویژگی از اولویت بیشتری برخوردار است؟ ایرانیان از سال ۱۲۸۵ با انقلاب مشروطه برای دموکراتیک‌کردن دولت در حال تلاش‌اند و با وجود حرکت به سمت دموکراسی (ویژگی چهارم)، همچنان دولت قاعده‌مندی شکل نگرفته است. پس تأکید بر اصلاح کدام ویژگی می‌تواند نتایج بهتری برای جامعه داشته باشد؟

به نظر می‌رسد تمرکززدایی هوشمندانه، مهم‌ترین اصلاح اقتصادی در شرایط کنونی است. سال‌هاست در نظام تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری اقتصادی به‌شدت تمرکزگرا عمل کرده‌ایم؛ بودجه وابسته به نفت را بیشتر به مراکز اصلی تخصیص داده‌ایم، شرکت‌های دولتی را به‌عنوان مهم‌ترین ابزارهای اقتصادی در حوزه نفت، پتروشیمی، گاز، صنعت، معدن، آب، برق، مسکن، راه، بنادر، بازرگانی، کشاورزی، بانکداری و بیمه به صورت متمرکز اداره کرده‌ایم و در ارائه خدمات عمومی به‌ویژه آموزش و بهداشت و درمان، با کمک صدها هزار مدرسه و بیمارستان دولتی به صورت متمرکز عمل کرده‌ایم. این تمرکزگرایی افراطی، کشور را از نظر اقتصادی، اجتماعی و سیاسی فلج کرده است و حتی انعطاف لازم را برای شکل‌گیری نهادهای محلی مناسب از بین برده، خواسته‌های محلی را نادیده گرفته و خواسته‌های ملی را تحت‌الشعاع قرار داده است. چرا نباید یک شهرستان یا یک استان برای خودش برنامه توسعه‌ای جامعی داشته باشد؟ شاید بگویید توانایی لازم را برای طراحی و اجرای برنامه توسعه ندارند. مشخص است پس از سال‌ها کنترل‌های بوروکراتیک از مرکز، چنین توانایی شکل نگرفته؛ اما با اصلاح قواعد و رویه‌ها و رقابت سازنده بین شهرستان‌ها و استان‌ها، به‌سرعت توانایی‌های عجیبی به وجود خواهد آمد.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه و شهرسازی
سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای

آگهی مناقصه عمومی (یک مرحله ای)

نوبت دوم

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان البرز در نظر دارد پروژه‌های ذیل را بر اساس شرایط ذکر شده و به شرح مشخصات، اطلاعات و جزئیات مندرج در اسناد مناقصه از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد صلاحیت واگذار نماید.

ردیف	موضوع مناقصه	مبلغ برآورد (ریال)	مبلغ تضمین (ریال)	صلاحیت موردنیاز	شماره مناقصه	مدت اعتبار پیشنهادات
۱	مناقصه تهیه قطعه لوازم مصرفی و اجرت تجهیز و تعمیر ماشین آلات سنگین و نیمه سنگین راهداری و حمل و نقل جاده ای استان البرز حوزه های راهداری طالقان ,نظر آباد و ساوجبلاغ	۱۶,۲۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۸۱۱,۹۰۰,۰۰۰		۱۱۳۶۹	سه ماه
۲	مناقصه تهیه قطعه لوازم مصرفی و اجرت تجهیز و تعمیر ماشین آلات سنگین و نیمه سنگین راهداری و حمل و نقل جاده ای استان البرز حوزه های راهداری کرج ,گچسر	۱۳,۵۹۶,۰۰۰,۰۰۰	۶۷۹,۸۰۰,۰۰۰		۱۱۳۷۰	سه ماه
۳	عملیات تعمیر مرمت و مقاوم سازی پل های استان البرز	۲۸,۴۰۵,۲۱۱,۶۶۶	۱,۴۲۰,۲۶۰,۵۸۳	پایه ۵ راه و ترابری	۱۱۳۸۰	سه ماه

زمان و محل دریافت اسناد مناقصه و آگاهی از سایر شرایط:

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان البرز در نظر دارد مناقصات عمومی مذکور را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید .کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ,مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.تاریخ انتشار اسناد مناقصه در سامانه تاریخ ۹۶/۰۶/۲۸ می باشد . مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از ساعت ۸ صبح روزسه شنبه مورخ ۱۳۹۶/۰۶/۲۸ الی ۱۳۹۶/۰۷/۰۳ - مهلت زمانی ارائه پیشنهاد اسناد : تا ساعت ۱۴:۱۵ مورخ ۱۳۹۶/۰۷/۱۳ - زمان بازگشائی پاکات:ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه ۱۳۹۶/۰۷/۱۶ اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت های الف : آدرس: کرج-گوهردشت -رجائی شهر خیابان چهارم شرقی پلاک ۱۱شماره تماس:۳-۳۴۲۰۳۴۰۰ - ۰۲۶ اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : مرکز تماس ۰۲۱۴۱۹۳۴
پایگاه اینترنتیwww.alborz.rmto.ir و سامانه کشوری نظارت بر معاملات دستگاه های اجرایی www.bazresi.ir

م الف۹۶/۲۲۰/د

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان البرز